

LÜGEMIN

Lähte ÜG koolileht

DETSEMBER 2025

FOTO: BIRGIT PUNKAR

Keelest ja meelest

AUTOR: KOIT VISNAPUU

Hää laulurahvas ja kogu täieline wabariik...

Avastagem uuesti Ameerika ja leiutagem üks vägev jalgratas korra veel.

Ei ole saladus, et keel ja mõttemaailm on omavahel otseselt seotud – mida rikkam on esimene, seda rikkam on teine. Ja vastupidi – teate äkki kedagi, kes küll väljenduda ei oska, aga on muidu väga tark? Aga vot... тебе в рот! Mis keele ja meele seost puudutab, siis parimaks näiteks on G. Orwelli romaanis „1984“ kujutatud „uuskeel“ – keel, mida kujundatakse riiklikul tasemel nii vaeseks, et inimesel puuduks võimalus isegi mõelda riigivastaseid („mõtteroim“) mõtteid. Antud romaanis pidi keel ideaalis jõudma selleni, et inimesele piisab eneseväljendamiseks kuuest sõnast. Täna pole küll keel veel selleni jõudnud, aga... võib suunda märgata. Ennekoike väljendub see täna moondatud tähendusega mõistete ehk eufemismide kasutamises.

Kui keele ja meele seos on ilmn, siis peaks ju esimest arenedes edenema ka teine,

eks? Aga nii ongi! Ka muusika on keel, kolme duuriga võib ära mängida sadu tuhandeid (kui mitte miljoneid) lugusid, milleks siis on vaja rohkem duure kui kolm või rohkem helistikke kui C-duur/a-moll?

Samal põhjusel, mis keele puhul – et väljenduda rikkamalt, lisada nüansse, värve.

Mida külvad – seda lõikad! Jah, arenemine on raske ja ebamugav. Inimese loomust väljendab hästi kõnekäänd – kala läheb sinna, kus sügavam, inimene sinna, kus mugavam. Arengut võib ju üritada õgvendada läbides „elumuutvaid“ koolitusi (olgu need siis mikro-, nano- või kvektokraadid) ja kuulates lõputuid kantseliidist kubisevaid nõuandeid „spetsialistidelt“. Miks mitte?

Kas Rahakrati koolitus teeb sinust automaatselt miljonäri? Milleks lugeda raamatut, kui võib lugeda kokkuvõtet? Nii keeleline kui ka meeleline areng ei pea ju olema ilmingimata ebameeldiv – võib lugeda häid raamatuid, kuulata/mängida head muusikat, ammutada netist

huvitavat või praktilist teavet (valitud LÜG õpilastel on eksklusiivne privileeg osaleda minu vene keele tundides). Oluline on mitte segi ajada eesmärki ja vahendit. Kui eksisteerib huvi (elu vastu), on areng vältimatu, ainsaks eelduseks on omapoolse esimese sammu astumine. Mida külvad – seda lõikad!

Valikute küsimus: kas vaatad järjekordse hariva *streami* („omg, lol, lmao, wtf, #myfeelings...“) ja kuulad Beck'i „Im'a looser baby“ (vihje eduelamuse otsijatele – see on ÜHE duuri lugu, äkki tahad soolokarjääri alustada?) või „Ketsid on siin, raamatukogu on seal, sammu marss. Kellelgi pole vaja eurotoetusi ega globalistide septsusi, et ennast heas vormis hoida – jaluta kümme kilomeetrit päevas ja loe paar raamatut nädalas.“? (S. Kivisildniku artiklist „Mida teha, kui sa oled zombi?“)

Lõpetan oma väikese mõtiskluse kahe tsitaadiga:

„Selles elus võib ainult see, kes suudab ületada iseennast. Ületab oma arguse, laiskuse ja ebakindluse.“ (V. Suvarov „Akvaarium“)

„On ainult võitjad ja allaandjad“ (LÜG 12. klassi õpilane)

Пока, пупсики!

Toimus 5. loovtööde konverents

18. novembril toimus Lähte Ühisgümnaasiumis iga-aastane loovtööde konverents, kus õpilased Tartu valla erinevatest koolidest tutvustasid oma töid. Üritusel osales kokku 13 esinejat Lähte, Tabivere, Kõrveküla, Laeva ning Maarja-Magdaleena koolist.

AUTOR: MARIA-SANDRA TÄÄR

Konverentsi avas Samuel Jablonski Lähte Ühisgümnaasiumist, kes tutvustas oma platvormmängu tegemise protsessi algusest lõpuni. Tähtsaks, kuidas täpselt ta selle mängu tegi ja kui kaua tal läks selle tegemiseks aega. Tema ettekandele järgnes Uljana Vallimets Kõrveküla põhikoolist, tema töö teemaks oli elundidoonorlus.

Paljud loovtööd olid seotud käsitöö ja meisterdamisega. Meena Arak rääkis puitpiltide valmistamisest ja nendest saadud tulu annetamisest heategevuseks. Kerlin Natus, Mirtel Mikko ja Liisi Kord Tabivere põhikoolist tutvustasid mini-firma "Ehted - meie ilu" tegevust ning Mirel Mägist rääkis fotoalbumi ja albumikarbi valmistamisest.

Huvitavaks teemaks oli ka põgenemistoa tegemine inglise keeles. Seda tegid kaks Tabivere põhikooli õpilast – Elisabeth Hristov ja Kaidili Toome. Selle töö põhimõte oli teha midagi lõbusat ja õpetada õpilastele inglise keelt põgenemistoa kaudu.

Pärast lühikest lõunapausi oli veel neljal inimesel vaja esineda. Liisbet Säär kirjutas loovtööna raamatu. Pärast teda esines Grethe Kuldmäe, kelle teemaks oli kleidi õmblemine, ta rääkis täpsemalt, kuidas ta seda kleiti tegi, ja tõi selle kaasa, et kõigile seda näidata. Sandra Koppeli projektitöö teemaks oli klassidesse telefonihoidja tegemine taaskasutatud materjalidest. Marleen Kirs uuris kodutütarde organisatsiooni mõju edasisele riigikaitse teekonnale.

FOTO: MARIA-SANDRA TÄÄR

Loovtööde konverentsil tutvustavad parimaid loovtöid Tartu valla koolide õpilased.

Konverentsi lõpus tänati kõiki esinejaid väikese kingitusega.

Loovtööde konverentsi korraldatakse sellepärast, et õpilased saaksid näha ja kuulata teiste loovtöid ning see võib anda ideid, mida valida oma loovtöö teemaks. „See annab võimaluse õpilastel uhkusega teistele tutvustada, millist tööd ta on teinud ja rääkida oma kogemustest,“ sõnas konverentsi korraldanud põhikooli õppejuht Jaan Kaupmees, „See idee sai alguse sellest, et ühel õppeaastal oli õpilastel väga huvitavad tööd, mida sooviti teistele ka tutvustada,“ selgitab Jaan Kaupmees konverentsi algust. Juhtkond soovis, et ka järgmistel aastatel peaksid teised õpilased nägema, milliseid töid on nende eakaaslased teinud. Seda konverentsi tulevad alati kuulama need, kes peavad järgmisena loovtöö tegema. Ka teistest Tartu valla koolidest kutatakse õpilasi. „See annab võimaluse koolidel omavahel rohkem koostööd teha,“ sõnas Jaan Kaupmees.

Piltuudised

KOOSTAS: KETRIIN EISMEL

FOTO: KERTU-KÄRLIN KÄSE

21. novembril toimus aulas 11.-12. klasside õpilastele ja Lähte inimestele ajalookonverents, kus räägiti kohalikest elust ning ajaloo- ja ajalooõpetaja Viivi Rohtla, folklorist Reet Hiimäe, abiturient Mirjam Nirk ning parrupillimängija Priit Moppel.

FOTOD: ERAKOGL

7.-9. klasside poiste võistkond saavutas Tartumaa koolide meistrivõistlustel korvpallis II koha. Võistkonnas mängisid: Ermo ja Egert Männik, Ardi Urm, Kennert Kuk, Adrian Mandre, Marti Olo, Kerdo Suvi, Rasmus Esing, Airon Adamka.

19. novembril toimus Ulenurmes võrkpallivõistlus Tartumaa koolinoorte võrkpalli kooliliiga 7.-9. klassidele. Lähte tüdrukute meeskond, mida juhendab õpetaja Kersti Vaher, saavutas võistlusel kolmanda koha. Võistkonnas olid Meena Arak, Enely Raal, Marleen Kirs, Annabel Sarapuu, Lily Must, Andra Ireen Kallais, Eliise Vaher.

FOTO: MARTA RAUDSEPP

Mittmel novembrikuu reede hommikul on õpetajad kogunenud koolimaja ette, et teha koos hommikuvõimlemist. Võimlemise eestvedaja on liikumisõpetuse õpetaja Maris Pagel.

FOTOD: ERAKOGL

2. detsembril võistlesid meie kooli 4.-5. klassi õpilased Nõos rahvastepalli MV-L. Mängud olid rasked ja tasavägised, kuid meie tüdrukute võistkond saavutas 1. koha ning poiste võistkond 3. koha. Poiste meeskonnas mängisid Ralf Mirko Allas, Karl Ertti Laagriküll, Andreas Mikk, Rasmus Murre, Sigmar Pent, Rome Tamme, Oskar Toivonen, Evert Willem Vanamb, Rico Pedak, Kris-Romet Maidla, Ranel Heinlo, Karl Kristopher Koppelman, Ken - Erik Filatov, Ralf Rummel, Raimond Treiman ning Mattias Veedla. Tüdrukute meeskonnas mängisid Sofia Kaasik, Elise-Christelle Oja, Cärol Posti, Eisi Sabre, Miina Sabre, Getter Kerro, Tega Rebeka Okugbeni ning Laura Tammela.

FOTO: BIRGIT PUNKAR

Lähte uisuväljak on avatud ja ootab uisusõpru! Väljak on kõigile kasutamiseks ja avatud 9.00-22.00. Uisud kaasa ja uisutamal!

Lähte koolis kõlas kaunis luule

20. novembril toimus Lähte Ühisgümnaasiumis 4.–6. klasside õpilastele etluskonkurss. Konkursi võitis Joosep Kommusaar, kes läheb edasi maakondliku vooru. Korraldasin konkursi enda projektitööna.

AUTOR: HANNA HÄNILANE

Mõtlesin pikalt, et mida saaksin koolis korraldada. Alguses oli mõte teha lauluvõistlus, sest tegelen ise ka laulmisega, aga sain aru, et meie koolis vist väga palju lauljaid ei leidu ja siis ei tuleks ka konkursile esinejaid. Tuli veel mõelda ja siis turgatas mulle pähe, et armastan luuletusi ja miks mitte korraldada siis üritus, mis koosneb luuletustest. Kuigi olen juba aastaid ise laval esinemisega tegelenud, oli seekord minu roll teistsugune – pidin looma ürituse, mis toimiks algusest lõpuni ladusalt, looks osalejatele hea kogemuse ning annaks ka mulle endale uusi teadmisi ja oskusi. Konkursi planeerimisega alustasin juba oktoobris. Tahtsin, et iga pisidetail oleks läbimõeldud ja et konkurss saaks sujuvalt toimuda.

Žürii – väike segadus, aga kiire lahendus

Üks suurimaid väljakutseid tekkis žüriiga. Alguses olin kokku leppinud kindla kohtunike koosseisu, kuid vahetult enne konkursi hakkasid asjad muutuma – jäädi haigeks ja tuli ootamatult muid kohustusi vahele. See tekitas kor-raks paraja segaduse. Samas reageerisin kiiresti ja sain lõpuks siiski kokku väga väärika neljaliikmelise žürii: õpetaja Triin Nagel, direktor Martin Pent, Lähte raamatukogu töötaja Kreet

Klamp ning kirjanik Jaan Malin. Olen neile kõigile väga tänulik, et nad oma aega panustasid.

Konkursil osalejad

Konkursil osales kümme õpilast – kaheksa tüdrukut ja kaks poissi. Igaüks neist oli oma esituse ette valmistanud ja andis laval endast parima. Mul oli hea meel näha, et osalejad olid julged ja tahtsid oma luuletusi teistele esitada. Esinemisjulgus on väärt oskus, mida tasub hoida ja arendada.

Konkursi üldine õhkkond oli tore ja soe, kuid üks asi tuli mulle endale üllatusena – üritus kulges väga kiiresti. Olin kindel, et mul jääb aega väheks või napilt jõuame valmis. Tegelikuses sai konkurss juba umbes 15 minutit enne tunni lõppu läbi. Nimelt lugesid paljud osalejad oma luuletused nii kiiresti ette, et kogu programm lendas justkui hetkega mööda. Tagantjärele mõeldes tean ka

FOTO: KRISITJE PÄRNA
Etluskonkursi võitja Joosep Kommusaar esitas Contra luulepala "Tõrges luuletus".

FOTO: KRISITJE PÄRNA
Etalejate ja žürii ühispilet pärast autasustamist

oma varasematest kogemustest, et nooremana tahtsin kiiresti oma luuletuse ära lugeda ja kiiresti oma kohale tagasi minna. Aga tegelik luuletuse lugemise võlu on selles, kui sa saad rahulikult ja nautides oma mõtet edasi anda ja iga kuulaja saab igast su öeldud sõnast ja mõttest aru. Järgmisel korral tahan kindlasti osalejate juhendajatele selgelt öelda, et nad õpilastele selgitaksid, et nad võtaksid aega ja laseksid kuulajatel igast sõnast osa saada.

Kingitused, tänukirjad ja sponsor

Selleks, et konkursil osalemine oleks kõigile meeldejääv, panin kokku kingikotid ja tänukirjad. Ka žüriiliikmetele valmistasin tänumeened. Minu üritust toetas sponsorina Sädele Handmade, kes aitas kingitustega. Olen neile selle eest väga tänulik. Tänu sponsorile sai konkursile lisada veelgi pidulikuma noodi.

Väärt kogemus, mida kannan edasi

Ürituse korraldamine oli minu jaoks väga arendav. Pidin tegema palju tööd, suhtlema erinevate inimestega, lahendama probleeme ja mõtlema mitmele asjale korraga. Kõik see õpetas mulle vastutust, ajaplaneerimist ja tegutsemisjulgust. Jäin konkursi kulgemisega rahule ja usun, et ka osalejad said torelda kogemuse.

Kindlasti soovin tänada oma juhendajat Ilona Võiku, kes toetas mind kogu korraldusprotsessi jooksul ja aitas mul mõtteid suunata ja ideed teoks teha. Tänu temale tundsin, et ma ei ole selles ettevõtmises üksi. Etluskonkursi korraldamine kinnitas mulle veel kord, et tahan tulevikus ürituste loomisega tegeleda. See oli minu projektitöö jaoks parim võimalik valik – sain teha midagi, mis mind päriselt huvitab ja millest mul on rõõm.

Kaarel Laak jagab kogemusi laborist klassiruumi

Sel sügisel liitus meie kooliga uus loodusainete õpetaja Kaarel Laak (35). Kuigi õpetajaamet on tema jaoks uus, ei puudu tal elukogemus. Tema teekond Lähte Ühisgümnaasiumi klassiruumi on kulgenud läbi haiglale, laborite, metsade ja mägede.

AUTOR: KETREN KOLGA

Kaarel on pärit Jõgevamaalt, põhikooli lõpetas ta Voorel ning gümnaasiumis käis ta ühe aasta Jõgeval ning ülejäänud aastad Palamusel. Tema sõnul on tal põhikooli ajast rohkem sõpru alles kui gümnaasiumi-ajast. Õpilaseks käis ta läbi mitmest etapist. „Olen ise ka läbi käinud pätikambast, selle tõttu langesid mul koolis hinded. Võib-olla seetõttu tunnen ma ise ka neid korra-

FOTO: ERAKOGLI
Kaarli lõpetamine. Kaarel Laak ei ole lihtsalt uus õpetaja, ta on inimene, kes on oma silmaga näinud elu.

„Loodus on mulle alati südamelähedane olnud. Mets ja seenelkäigud on osa mu elust,”

rikkujaid paremini,” ütleb ta ausalt.

Kaareli tööelu on olnud väga mitmekesine, ta alustas oma karjääri Eliit Kliiniku spermalaboris, kus ta töötas bioloogina ja tegeles kunstliku viljastamisega.

Peale seda suundus ta Pärnu haiglasse kliinilise keemia laborisse, kus ta tegi vereanalüüse. Viimased kaheksa aastat on ta töötanud Tartu Ülikooli Kliinikumi verekeskuses, kus töötab endiselt paralleelselt õpetajaameti kõrval.

Mäed, mets ja seened

Tema hovid on loodusega seotud. Talle meeldib matkata, eriti mägedes, kus ta veedab igal suvel võimalikult palju aega. Tema kõige lemmikumaks riigiks on Itaalia, kuhu ta ka varsti uuesti läheb. Tänu bioloogiahuvi on tal teadmised kasuks tulnud ka koolis õpetades, ta toob päriselulisi näiteid ning seletab, kuidas asjad tegelikult toimivad. Kaarel kirjeldab end kui täpset, kiiret ja konkreetset inimest. „Mul ei meeldi aeglased inimesed, kuid koolis püüan

Kaarel rabis.

end ikka rahulikuna hoida,” sõnab ta.

Kaarel õpetab meie koolis looduse suuna õpilastele suunaaineid, näiteks „Eesti elusloodus ja ökoloogia” ja „Inimese füsioloogia”. „Loodus on mulle alati südamelähedane olnud. Olen töötanud laborites, aga minu side loodusega ulatub kaugemale, mets ja seenelkäigud on osa mu elust,” ütleb Kaarel. Lisaks loodusele naudib ta ka toiduvalmistamist ning käib kaks-kolm korda nädalas jõusaalis.

Rahulikud ja korralikud õpilased

Kaarel tundis juba eelmise aasta kevadel meie koolis praktiliselt olles, et see kool ja õpilased on toredad. „Mul meeldivad siinsed õpilased, siiani ei ole ma kogunud ühtegi korrarikkumist,” jagab ta oma muljeid. Tema valik oli kahe kooli vahel, Tartu Tera Kooli ja Lähte Ühisgümnaasiumi vahel. Lõpuks otsustas ta Lähte kooli kasuks. „Loodan, et saan siin töötada pikka aega,” ütleb ta rõõmsalt.

Kadrid ei jäänud kaugemale maale

25. novembril tähistati üle Eesti kadripäeva. Kuigi meie koolis oli selle tähtpäeva kohta vaikus, olid kadrid siiski ringi jooksmas.

AUTOR: CAROLA MANDEL

Kadrid käisid C-korpuses, maadlusmajas ning juhtimiskeskuses Lähte koolipere meelt lahutamas oma lauade ja mõistatustega. Kadrideks olid noored õpilasesinduse liikmed, kellel on kombeks igal aastal kadrisanti joosta. Sekretär Külli Kaljurand, kes sai osa

kadrisantide etteastest, kommenteeris kadride esitust positiivselt: „See oli ikka väga suur üllatus, et nad siia tulid.”

Kuigi kadripäev on eestipärane tähtpäev, ei tähistatud seda meie koolis nii suurelt kui Halloweeni, mille jaoks

FOTO: INGA HAABMA
Kadrid esinesid ka matisaalis tundi teinud õpilastele.

oli kavandatud terve nädal erilisi üritusi. Huvijuht Kristi Saksing, kes halloweeni nädalat koos õpilasesindusega kavandas, kommenteeris olukorda nii: „Halloween ongi lihtsalt suurem ja see on populaarsem noorte seas.”

Vilistlane Mattias Kuusik tahab tuua korvpalli Eesti meistritiitli tagasi Tartusse

Mattias Kuusik on endine Lähte Ühisgümnaasiumi õpilane, kes õppis meie koolis 1. klassist kuni gümnaasiumi lõpuni 2015. aastal. Kuusik on tuntud endine judokas ja praegune üldkehalise ettevalmistuse treener Tartu Ülikooli korvpallikoolis.

AUTOR: KEIR REHME-RÄHNI

Miks üldse alustasite judoga?

Mulle meeldib öelda, et judotrenni keegi ei pane enda last, et temast saaks maailma-meister või olümpiavõitja. Kui me võrdleme näiteks pallimängu aladega, siis tihtipeale pannakse oma lapsed trenni, et neist saaksid maailmatasemel mängijad, mida tegelikult enamasti ei juhtu. Lihtne vastus on, kuna judotreeningu ajad olid kõige mugavamad tollel hetkel, kui ma Lähtel oma kooliteed alustasin. Vanemate jaoks oli oluline, et õppimine oleks korras ehk kui tulin koolist koju, siis ma enne õppisin ning siis läksin judotrenni. Hiljem küll paljud asjad muutusid, aga lihtne vastus on, et kuna judotreeningu ajad olid kõige mugavamad.

Miks otsustasite loobuda tippspordist?

Ma arvan, et see põhjus peamiselt peitus selles, et ma ei suutnud endas leida võib-olla nii palju sisemist motivatsiooni, tulemused ei olnud piisavalt head minu enda jaoks ja ma soovisin alati trenni teha väga palju, aga tollel aja mu keha enam ei talunud neid treeningkoormusi, kuna olid

vigastused olnud. Vanus tuli peale siis ma tegin 2023. aasta alguses otsuse: „Okei, kuni nii-öelda augustini, see on mu viimane hooaeg.” Ja siis võistlesingi nii, et ma teadsin, et see jääb mu viimaseks hooajaks.

Mis on Teie eesmärk järgmisteks aastateks?

Kuna ma enam aktiivselt spordiga ei tegele, siis spordis mul eesmärgid puuduvad. Praegu ma töotan üldkehalise ettevalmistuse treenerina Tartu Ülikooli korvpallikoolis ning mul on ainult üks eesmärk, mis on tuua korvpalli Eesti meistritiitli tagasi Tartusse. See on kõik, mille nimel ma praegu pingutan.

Miks otsustasite treeneriks hakata?

Kuna ma ülikoolis lõpetasin magistrantuuri kehalise kasvatuse ja spordi erialal, mis hõlmab ka treeneri tööd. Mul on üks grupp judokaid, aga mulle tuli selline pakkumine ja ma tundsin, et ma tahan end just üldkehalise ettevalmistuse treenerina proovile panna, kuna korvpall meeldib mulle väga ja ma panustasin oma aega sinna. Kahe hooajaga olen ennast nii palju tõestanud, et ma sain võimaluse nüüd põhivõistkonna juures seda tööd teha. See on peamine faktor, et ma saan teha tippsporti, selles suhtes, et ma ei pea lastega nii palju tegelema, ma ikkagi naudin tippspordi tegemist.

FOTO: GABRIELA SABAY

Mattias Kuusik judoka mundris.

Miks otsustasite jätkata pärast põhikooli Lähte Ühisgümnaasiumis oma haridusteed?

Puhas põhjus oli see, et meie olime esimene gümnaasiumi spordiklassi lend ja kuna väga head tingimused pakuti treeningtegevuseks. Mul olid väga positiivsed kogemused Lähtega. Logistika mõttes oli kõik kodu, trenn, okei, trenn oli linnas, aga logistiliselt sobis hästi ja ma uskusin sellesse, et ma saan Lähtelt eduka hariduse. See oli see põhjus, miks ma tahtsin Lähtele jääda.

Kes on Teile inspiratsiooniks või eeskujuks?

Ma arvan, et mul mingid judomaadlejad on nooremaga eeskujuks olnud, aga pigem tehnilises aspektis ehk kelle tehnilised võtted tunduvad huvitavad. Ma usun, et suurem osa oma sportlaskarjäärist ma olen iseenda motivaatoriks olnud.

Kas Te kunagi plaanite mingil moel judoga jätkata või pigem mitte?

Ma olen mõelnud, et ka veteranidel on Euroopa meistrivõistlused, maailma-

FOTO: ERAKOGU

Korvpallitreenerina on Mattias Kuusiku eesmärk tuua korvpalli Eesti meistritiitli tagasi Tartusse.

meistrivõistlused olemas, et tegelikult esimene vanuseklass on M30. Ma järgmisel aastal saaks juba veteranide klassis võistelda, aga minu jaoks see M30 ei ole sellisel määral veteran, aga ma usun, et ma mingis veteranivanuses võistlen veel, kas siis veteranide Euroopa või maailmameistrivõistlustel.

Kui saaksite minna ajas tagasi, kas teeksite midagi teisiti? Miks?

Ma olen enda jaoks varem seda küsimust palju lahti mõtestanud. Kindlasti, kuna ma olen õppinud treeneriks, mu teadmised on läinud paremaks, siis ma teeks just treeningu ülesehituse aspektis väga palju asju teisiti võrreldes tolle ajaga, kui ma sporti tegin. Elulises mõttes ma tahaks öelda, et ma ei ole valesid valikuid teinud spordi kõrvalt, mis oleks takistanud mul paremat tulemust saavutada, aga just treeningu mõttes mingeid asju oleks ma teisiti teinud.

Mis on lisaks spordile veel Teie hobid?

Kuna mu elu on praegu ja varem ka spordiga nii tihedalt seotud, siis mu hobid on kõik spordiga seotud. Kui ma üritan leida neid asju, mida mulle väljaspool sporti meeldib teha, siis mulle meeldib heas teatris käia, head toitu nautida ehk sellised tavapärased asjad. Kindlasti ka puhkusereisidel käimine, kuna kui ma sporti tegin, ma reisisin väga palju, aga puhkusereisidel käia on midagi muud võrreldes spordireisidel käimisega. Suurem osa mu hobidest ja vaba aja

FOTO: KRISTELE PÄRNA

Mattias Kuusik pärast 13. oktoobri pressikonverentsi.

tegevustest on ikka seotud spordiga.

Kes oli Teie kooliaja lemmikõpetaja?

Ma julgeks väita, et aja jooksul on need väärtushinnangud päris palju muutunud. Tollel ajal need õpetajad, kes mulle kooliajal tundusid väga head õpetajad, tagantjärele mõeldes nad olid kindlasti head, aga ma olen väga tänulik nendele, kes on kooliajal suutnud panna mind endast rohkem välja võtma. Need õpetajad, kes panid mind pingutama rohkem, kui ma ise oleks võimeline olnud, ning suutsid mind sundida teiste piirideni ja ei leppinud selle vähesega, mida ma tollel momendil võib-olla panustasin.

Kas Teil on mõni piinlik mälestus kooliajast?

Ma arvan, et kergemaid sekeldusi on ikka olnud. Ma ei ütle, et see suur jama oli, aga mulle see siimaani tuleb alati meelde, kui ma Lähte koolile mõtlen või juhtun siin olema. Ma arvan, see juhtus 10. klassis, meil oli bioloogias kontrolltöö, kus pidi rakuosakesi tundma. Ma siiralt ei teadnud, miks mul oli vaja seda teha. Ma arvan, et selle püksi väljamõtlemine läks rohkem aega maksma, kui mul selle õppimine oleks läinud, eriti kuna ülikoolis oli see üks lihtsamaid teemasid füsioloogias. Mul oli selline püks välja mõeldud, et mul oli iga raku osa kohta tehtud

väikene lõik ja kleebitud püksirihma alla. Kuid plaan läks mul kohe alguses viltu. Keegi oli istunud minu kohale, mis oli klassi taga nurgas eelviimases reas, ning õpetaja Järvalt pani mind esimesse ritta istuma ehk ta ilmselt juba aimas minu vihase oleku tõttu, et mul oli midagi plaanis. Ma jäin vahele, nagu võiski arvata. Õpetaja lasi mul töö lõpuni kirjutada, aga ma pidin seda ikka minema järelevastama. Ma ikka mäletan, kuidas see püksirihm oli riputatud üles tahvli ette ja siis see läks veel katki, see kukkus kuidagi sealt alla. Ühesõnaga kõik läks valesti, mis sai minna. Praegu on see naljakas, aga tollel hetkel ning ka paar aastat hiljem veel ma tundsin väga palju häbi selle pärast.

Milline on meeldiv mälestus kooliajast?

Ma arvan, et mu kõige meeldivamad mälestused ongi meie kokkuhoidmine ja see, et ma sain teiste sportlastega koos olla. See oli esimene kord, kus ma sain teiste sportlastega nii palju aega veeta. Meie klassis oli võrkpallureid, kes praegu Eesti Meistriliigas isegi mängivad veel või on mänginud. Triatloni tegi üks neiu. See, et meil oli päris palju sportlasi klassis koos, see oligi see meeldiv mälestus, et saime teiste spordialade inimestega tuttavaks.

Mida sooviksite Lähte kooli õpilastele edasi öelda?

Peamine asi, mida sooviks edasi öelda, oleks see, et me võiksime kõik järgida oma unistusi ja püüelda nende poole.

FOTO: BIRGIT PUNKAR

Mattias Kuusik koos õpetaja Helle Järvaltiga peale pressikonverentsi.

Keitriin Lepaste unistab tantsida suurtel lavadel

12. spordiklassi õpilane Keitriin Lepaste (18) avastas tantsu alles 2020. aastal, kuid lühikese aja jooksul on sellest saanud tema elu lahutamatu osa. Intervjuus avab ta ukse oma tantsumaailma ning räägib pingutustest ja motivatsioonist.

AUTOR: MIA MARIA KOPLIMÄGI

Kuidas Sinu teekond tantsumaailmas alguse sai?

Minu teekond tantsijana sai alguse 2020. aastal koroonaajal, kui tundsin, et vajan oma ellu midagi uut ja põnevat. Enne seda olin kümme aastat tegelenud iluvõimlemisega. Alguses läksin tantsima lihtsalt rõõmu ja liikumise pärast, kuid üsna kiiresti kasvas sellest hobi midagi palju enamat – midagi, mis täidab minu igapäeva ja südame.

Kui kaua Sa oled tantsimisega tegelenud?

Tantsinud olen nüüdseks juba viis hooaega ehk alates 2020. aastast.

Mis Sind tantsima tõmbas? Kas keegi inspireeris või proovisid lihtsalt huvi pärast?

Tantsumaailma sattusin täiesti juhuslikult. Pärast iluvõimlemise lõpetamist proovisin isegi sünkroonujumist, kuid juba kahe trenni järel tundsin, et see ei ole minu jaoks. Teadsin, et tahan proovida tantsimist, isegi kui ma ei teadnud, mida see teekond mulle pakkuda võib.

Mis Sulle tantsimise juures kõige rohkem meeldib?

Mulle meeldib tantsimise juures kõige rohkem see, et saan kõik muu peast ära pühkida ja olla täielikult hetkes. Samuti pakub mulle suurt rõõmu tehniline areng – erinevad pöörded, hüpped ja keerulised kombinatsioonid, mille kallal pidevalt töötan.

Millises tantsukoolis või treeninggrupis Sa hetkel käid?

Praegu tantsin Shate tantsukooli koondises ning Shate showgrupis. Lisaks kuulun ka Dali in Bali tantsugruppi.

FOTO: ERAKOGI

Tantsuolümpia finaali 2025.

Milline tantsustiil on Sinu lemmik ja miks just see?

Minu lemmikstiil on lüüriline tants, mis on pehme ja väga emotsionaalne. Juba kolmandat aastat on mulle südamelähedane ka *frame up*, mis on kontsadel tantsitav enesekindlust ja väljendusjulgust nõudev stiil.

Kuidas näeb välja Sinu tavapärane treeningnädal?

Treeningud on mul hetkel teisipäevast reedeni, kuid igal nädalal lisandub ka lisa- ja proovitreeninguid nii nädala sees kui ka nädalavahetustel.

Mis aitab Sul motivatsiooni hoida, kui väsimus või ajapuudus peale tuleb?

Suurim motivatsiooniallikas on minu enda tahe ja kohusetunne – ma ei luba endale viilimist ka keerulisematel perioodidel.

Mis on olnud Sinu kõige meeldejäävam või erilisem esinemine?

Igal esinemisel ja võistlusel on minu jaoks midagi erilist. Esimene võistlus tantsumaailmas on siiani eredalt mees, sest läksin sinna täiesti ootusteta, kuid tuln koju esimese kohaga. Samuti on jäädvustunud mälestus eelmisel aastal Raekoja platsil toimunud projektist „Elulüüjamise kunstid ristteel“, kus sain olla nii tantsija kui ka koreograaf. Kindlasti väärivad mainimist ka suuremad projektid nagu „Suudlev Tartu“ ja „Aastavahetuse teleõhtu“ saate salvestamine.

Kuidas saad hakkama lavanärviga?

Viimasel ajal ei tunne ma enne lavale minekut enam suurt närvi, sest olen võtnud seisukoha, et osalen võistlustel eelkõige enda pärast, mitte kohtade pärast. Soovin, et iga etteaste oleks nauditav nii mulle kui ka publikule.

Kas oled pidanud tegelema ka vigastustega?

Loomulikult on tantsutrennid toonud kaasa ka selja- ja puusavalusid, kuid olen õppinud oma keha kuulama

FOTO: KEITRIIN LEPASTE

Keitriin Lepaste.

ja vajadusel tempot maha võtma.

Kas Sul on mõni tantsija, keda Sa eeskujuks pead?

Iga tantsija – olenemata vanusest või tasemest – on minu jaoks inspiratsioon.

Kuidas Sa hoiad tasakaalu kooli ja tantsu vahel?

Tants ei ole minu õpinguid oluliselt häirinud, välja arvatud päevadel, kui esinemised ja koolipäev satuvad kokku. Siiani olen suutnud hoida head tasakaalu kooli ja tantsu vahel, et kumbki ei jääks tähelepanuta.

Kas näed tantsu tulevikus pigem hobina või võiks sellest kujuneda ka Sinu karjäär?

Soov oleks siiski see karjääriks teha. Suurtel lavadel tantsida nii Eestis kui ka välismaal.

Mida Sa soovitaksid noorele, kes tahaks tantsimisega alustada, kuid ei julge?

Suurim takistus on sageli hirm, mitte oskuste puudumine. Sul ei pea olema kohe julgust astuda suurde saali ja kõigi ees tantsida. Võid alustada näiteks kodus videote järgi tantsimisest või minna sõbraga proovitrenni. Väike samm võib anda väga suure tõuke.

Mis Sulle Lähte ÜG-s meeldib?

Meeldib mulle üldfüüsiline treening, sest see aitab parandada kehalisi võimeid ja vastupidavust. Vahetunnid puhveti järjekorras on ka täitsa toredad.

7-aastane motokrossilootus Arden Konsa lõpetas võimsa hooaja ja otsib toetajaid uueks väljakutseterohkeks aastaks

1.a klassi õpilane ja motokrossitalent Arden Konsa lõpetas muljetavaldava hooaja, tõustes Eesti 50 Mini klassi edukaimaks noorsõitjaks, ning alustab nüüd uut võistlusaastat suurema tsikliga, otsides selleks toetajaid, et oma kiiret arengut jätkata.

AUTORID: ANNAR JA KARIN KONSA NING KRISETE PÄRNA

Juba 6-aastasena näitas Arden sportlikku meelt, silmapaistvat kiirust ja visadust, pannes end proovile nii Adrenalin Arena Cupil kui ka Eesti Noorte Motokrossi Karikasarja etappidel üle Eesti. Hooaja algus oli muljetavaldav – Adrenalin Arena kahel etapil võitis ta kõik neli sõitu. Esimese etapi stardis juhtus kohe alguses väike äpardus, kui ta jäi stardivärvasse kinni ja alustas sõitu viimasena, kuid tõusis ringi järel esikohale, lõpetades sõidu võidukalt.

Edasisel hooajal võistles Arden Äksis, Haanjas, Toilas, Räpinas, Tihemetsas, Linnamäel ja Maardus, jõudes Eesti Noorte Motokrossi Karikasarjal kaheksast

etapist viiel korral poodiumile ning neli korda esikohale. Lisaks osales ta mitmel kohalikul sõidul, nagu Abja-Paluoja Õunaia Cup, Äksi Cup ja Äksi kestvussõit. Kuigi teel tuli ette ka tehnilisi ebaõnnestumisi (üks katkestamine ja üks starti mittepääsemine), kogus Arden Eesti Noorte Motokrossi Karikasarja 50 mini arvestuses kõige rohkem punkte ning oli mitme sarja üldvõitja – Adrenalin Arena Cup 2025 (kõik sõidud võitnud), Eesti Noorte Motokrossi Karikasarja 50 mini (enim punkte), Äksi Cup 2025 (50 mini klassi üldvõitja), Äksi kestvussõit 2025 (50CC klassi võitja suurema tsikliga debüüdil).

Arden treenib järiepidevalt, töötab igal nädalal oma kiiruse ja

FOTO: ANNAR KONSA

Arden otsib endale sponsori, kelle logo saaks olla tema rattal, kiivril ja varustusel.

tehnikaga ning unistab tulevikus jõuda tippmotospordi. Noorsportlane tänab oma treenereid Äksi Motoklubist ja A.M.B. Teamist, kes on teda juhendanud ja toetanud. Ilma nendeta poleks tema areng olnud nii kiire. Eraldi on Arden ja tema pere tänulikud Madisele A.M.B. Team'ist, kes hoolitses võistlusmasina eest ja oli suureks abiks raja ääres.

Arden on nüüd juba 7-aastane ja alustamas uut hooaega suurema tsikliga, millega seoses otsib ta hetkel toetajaid, kes sooviksid noort sportlast aidata, et ta järgmisel hooajal veelgi osavam oleks. Tema tugevusteks peetakse tema tööhähet, viisakust, rõõmsameelsust ja järjekindlust, isegi keerulistes olukordades tuleb ta välja võitlejana.

Uued tuuled koolimajas: kohtume meie kooli värskete õpetajatega

Meie kooliga on sellel sügisel liitunud mitmeid uusi õpetajaid. Sel korral tutvume Signe Moosesega, kes on valmis andma endast parima, et toetada õpilasi nii teadmiste omandamisel kui ka igapäevaoskuste kujundamisel.

KÜSIS: KÄTLIN JAASKA

Signe Mooses

Mis teid meie kooli tõi ja mida te ootate sellelt kogemuselt?

Olen töötanud lasteaias üle 20 aasta ja see on olnud väga rikastav kogemus. Nüüd otsisin väljakutset, mis annaks mulle võimaluse õppida ja areneda uues keskkonnas. Teie kooli tõi mind võimalus panustada laste arengusse veelgi laiemas ja mitmekesisemas kontekstis. Ootan, et saaksin töötada koostöös kaastöötajatega ja aidata lastel leida oma tugevused, toetades neid igapäeva elu oskuste arendamisel ning luues turvalist ja toetavat õpikeskkonda.

Millise kolme sõnaga kirjeldaksite ennast?

Sõbralik, empaatiline, kohusetundlik. Usun, et need omadused aitavad mul luua avatud ja usaldusväärseid suhteid õpilaste, kolleegide ja peredega, andes mulle võimaluse olla tõhus õpetaja ja meeskonnaliige.

Milline on üks hobi või tegevus, mis teeb teid alati rõõmsaks?

Aiandus ja lilled on minu kirk. Looduse ilu ja kasvu jälgimine aitab mul lõõgastuda ja end maandada. Lisaks naudin ujumist ja jooksmist, mis hoiavad mind füüsiliselt ja vaimselt värskena. Need tegevused annavad mulle energiat, mida suudan ka oma igapäevaellu ja tööle kaasa tuua.

Kas teil on mõni huvitav fakt enda kohta, mida vähesed teavad?

Hea inimese tunneb ära tema suhtumisest teistesse ja tema suhtlemisviisist. Olen alati püüdnud suhtuda kõigisse lugupidavalt ja empaatiaga, olgu tegu laste, perede või kolleegidega. See on minu jaoks oluline väärtus, mida jagan igasugustes suhetes.

Millised on teie ootused kooliaastale?

Ootused on kindlasti positiivsed. Lapsed on erilised ja igaüks neist vajab oma tuge, suunamist ja õpetust. Loodan, et saan olla neile toeks, aidates neil areneda ja kasvada õpikeskkonnas, kus nad tunnevad end turvaliselt ja väärtuslikuna. Kõik algab usaldusest ja koostööst, seega ootan, et loon tugevad suhted nii õpilaste kui ka kolleegidega.

Jõulude religioosne päritolu

Jõulud on paljude inimeste lemmikpüha, hooaeg, mida tuntakse ka kui andmise aega. See üks kord aastas, kus terve pere saab kokku, et jagada ühist jõulumeeleolu, süüa ühist sööki ning vahetada omavahel kinke. Kust aga need traditsioonid üldse pärinevad, kas kingime kinke üksteisele niisama või on sellel mingi suurem mõte taga?

AUTOR: KEIR REHME-RÄHNI

Religioosses kontekstis on jõulud tuntud kui püha, mis pühitseb Jeesus Kristuse sündi. Pole täpselt teada, millal Jeesus tegelikult sündis, aga kõige vanem tekst, mis väidab, et tema sünd oli 25. detsembril, pärineb 4. sajandist pKr.

Kui tuli aeg valida kuupäev, millal Jeesuse sündi tähistada, valisid kirikujuhid 25. detsembri, kooskõlas arvatava Kristuse päris

sünnipäevaga. See kuupäev küll langes kokku juba olemasolevate Rooma festivalidega, mis austasid talvist pööripäeva. Arvatakse, et see kooskõla toimus meelega, et võimaldada uuel kristlikul pühäl omastada ja kohendada mõningaid paganlike traditsioone ja kombeid ning ühendada need kristlike tseremooniatega. Kristlased on vana traditsiooni järgi jõulupühi tähistatud mitme

jumalateenistusega, mis toimuvad 24. ning 25. detsembril.

Traditsiooniliselt on jõululaupäeva õhtusel teenistusel rõhk prohvetite ennustustel. Kristlased peavad jõuluööd Kristuse sündimise ööks. Inimesed kogunevad palvetama, matkides tolle aja karjaseid. Jõuluhommiku jumalateenistusel on rõhk karjastel. Jõulupüha jumalateenistusel tädatakse Jumalat selle eest, et ta tuli läbi oma poja inimeste keskele.

Jõulukingituse tegemise traditsioon pärineb samamoodi ammustest kristlaste uskumustest. Lugu räägib, et Jeesuse sünnil külastasid teda kolm tarka, kes tema sünni puhul tõid talle kingiks kulda, viirukit ja müri. Kinkide andmise traditsioon jõulude ajal oligi esialgu selle teo meenutamine, kuid nagu ka jõulud ise, on tänapäeval kingituste tähendus paljude inimeste jaoks muutunud.

Tänapäeval tähistavad jõule kristlaste kommete järgi ka paljud ateistid ning ka traditsioonid on algse tähenduse kaotanud, näiteks üksteisele kinke ei tehta enam Jeesuse mäletamiseks, vaid hoopis selleks, et väljendada teistele armastust, tänulikkust ja rõõmu.

Jõulutraditsioonid – mis teeb jõuludest jõulud?

Mis teeb jõuludest jõulud? Eks ikka kuusk, verivorstid, hapukapsas ja kaunistatud piparkoogid, aga nii mõndagi veel.

AUTOR: LAURA REBANE

Jõulud on üldiselt sarnased, aga üks igas kodus kujunevad need omamoodi ja erinevalt. Mõnes peres on tähtsaim osa ühine õhtusöök, teises kingituste jagamine või hoopis jõulufilmide vaatamine.

Jõulud vanasti

19. sajandi lõpuni toodi talutarre või äärelina majadesse öled. Vahel toodi ka heinad tupp. Põhjendusega, et Jeesus Kristus sündis tallis ja ta esimene ase oli söimes. Tänapäeval tehakse õlgedest jõlukroone ja jõulusokke.

Käiakse ka kirikus ja haudadel, kuhu pannakse põlev küünal.

Jõuluajal ei tohi tööd teha. Näiteks puulõhkumine, pesupesemine on keelatud. Samuti ka igasugune naiste näputöö, nagu kudumine, ketramine, õmblemine ja nõelumine. Usuti, et kogu jõuluöö pidi olema ärkvel, et järgmisel aastal ei oleks unine. Pered kogunesid jõululauda, söödi verivorsti, küpsetati leiba ja valmistati piparkooke.

Lapsed ootasid elevusega jõuluvana või salapärasest kingikotti, mis jõuluõhtul tuppä ilmus. Nõukogude ajal räägiti nääridest.

Koolides oli jõuluvahetaja asemel nääri vahetaja, jõulupuud nimetati nääripuudeks ja jõuluvana kutsuti nääri vanaks. Jõule ei tähistatud, kuid paljud pered hoidsid alles jõlukombeid. Süüdati küünlaid, kaunistati kodu ja pandi lauale traditsioonilised jõulutoidud. Nii elasidki jõulutraditsioonid ja -tunne edasi üle põlvkondade.

Kuusk, jõulude sümbol

Tähtis osa pühadest on jõulukuusel. Eestisse jõudis jõulupuud tuppä toomise traditsioon Saksamaalt ning see võeti siin omaks 20. sajandil. Eestis hoitakse puud toas jõululaupäevast kolmekuningapäevani, 6. jaanuarini. Tänapäeval ostetakse kuusk sageli turult või poest, valikus on kas ehtne või kunstlik puu. Paljud pered käivad üheskoos metsas endale kuuske valimas. Kuuse otsimine ning kaunistamine on ise juba omaette traditsioon, mis toob pereliikmed kokku ja loob jõulutunde. Nõukogude ajal kasutati parafiinküünlaid, tänapäeval on need

aga asendatud elektriküünaldega.

Jõulud praegu

Tänapäeva jõulud on mitmekülgsemad. Mõned pered käivad jõululaupäeval kirikus või külastatakse surnuaeda, et viia lahkunutele küünlaid. Teised eelistavad sportlikumaid tegevusi, näiteks jõulusauna või kelgutamist. Jõulufilmiõhtud, ühised lauamängud ja piparkookide valmistamine on üsna tavalised ja populaarsed tegevused.

Ka meie kooliperel on traditsioonid, mis loovad aasta detsembris sooja ja piduliku meeleolu. Üheks oodatumaks sündmuseks on saanud jõululaat, kus õpilased ja õpetajad müüvad isevalmistatud küpsetisi, käsitööd ja igasugust muud head ja paremat. Jõululaadal valitseb alati mõnus sagin ja rõõmus olemine.

Gümnaasistidel ja 9. klassi õpilastel on traditsiooniks kujunenud jõuluball. See on õhtu, et nautida koosolemist ja tantsu. Oodatud ja meeleolukad jõulupeod on aga alati ka 1. kooliastmel ja põhikoolil ehk 4.–8. klassi õpilastel. Vahvaid jõule kooliperele!

Lähte jõululood on südamlikud ja lustlikud

LOOD KOGUS KOKKU: KIRSI TIITS

Soovisin rikastada detsembrilehte õpilaste ja koolitöötajate meeldejäävamate jõulumälestustega, et pakkuda lugejatele midagi üldiselt meelelahutuslikku ja armsat ning seeläbi ehk ka siirast äratundmisrõõmu. Mälestused kogusin Google Forms kaudu ja vastata sai kogu koolipere. Täna kõiki, kes oma väärtuslikke hetki jagasid! Kaunist pühadeaega!

Autor: anonüümne

Kui olin väike laps, äkki umbes 6-aastane, siis tegin vanaema juures lumememme. Tegin lumememme garaaži ette, kuna see tundus just kõige sobivam koht selle jaoks. Lumememm sai valmis ja mina olin rõõmus. Siis oli emal vaja autoga kuhugi ära sõita ja ta ajas auto garaažist välja ning sõitis minu lumememme pikali. Hakkasin karjuma ja ütlesin emale, et ta tappis mu lumememme ära. Täna pöördumise üten alati koos vendadega lumememme tehase emale, et ta seda lumememme ära ei tapaks.

Autor: anonüümne

Meeles on gümnaasiumiõpilaste ühine jõululaulude laulmine 20. detsembril aulas. Oli väga ühine tunne ja siiras ning armas. Tore oli koos laulda ja hiljem jõuluvahetajale minna.

Autor: anonüümne

Kinkisin vanaemale isetehtud piparkoogitaigna jõuludeks, kaks aastat hiljem suvel leidsin selle ta külmapapist... Selle pidi ära viskama.

Autor: Huvijuht Kristi Saksing

Minu kõige armsamad jõulumälestused on alati olnud seotud Bobi-vanematega. Vanaema Heljul ja vanaisa Elmaril oli koer Bobi, siis nii neid kutsusimegi. Isegi kui Bobi enam polnud. Jõuluõhtul käisime kõigepealt Võnnu kirikus ja Võnnu ning Ahja surnuaedades. Siis saime kõik tädi ja onu peredega kokku Kosoval. Käisime suitsusaunas, sõime ja hakkasime jõuluvana ootama. Alguses oli ikka näärivana aeg ka, aga õnneks üsna lühikest aega. Tegime peaproove ka enne vana tulekut, mängisime ajaviiteks kulli ümber kuusepuu ja sõime leso peal seakõrvaküpsiseid. Vanaema oli Ahja postkontoris postiljon ja vedas ka hobusaaniga posti laiali. Siis saime lastega saaniga ka sõita ja tallis hobune Hardile kuivi leivakontsikke anda ja laudas kanu-lehmi paitada. Loomadega olemise osa õhtust meeldis mulle kõige rohkem ja see ka, kui vanaema ning vanaisa „Püha öö“ koos laulsid. Ja meeldis, et sai sinna ööseks jääda. Elutoas oli Bobidel kuusekõbikujuliste pommidega kell, mis öösel tiksus ja ajas juttu. Olime õdedega nagu silgud reas madratsil ja mina vastu truupi. Seal oli hea soe. Ema laulis meile sellist hällilaulu ikka, kus on sõnad „Õhtu on soe ja vagune, kõik laulab ahjutaguses...“, mis on ühest sõjafilmist. Meie aga olime hõitunud ja jõulud on üks mu lemmikaeg lapsepõlvest üldse.

Autor: õpilane 11.1 klassist

Minu meeldejäävaim jõulumälestus oli sellest, kui käisin umbes kaheksa aastat tagasi Ukrainas jõule pidamas. See on mulle hästi meelde jäänud, sest see oli minu jaoks uus kogemus jõulude pidamisel. Lisaks sain need veeta koos oma ristivanematega, keda tavaliselt ei näe. Peale selle pidasime ka vene jõule, mis oli omakorda teistsugune kogemus lapsele. See oli minule kui tollasele lapsele väga tore ja rõõmus aeg, kuna jõulud on alati aeg, kus saab olla koos inimestega, keda kogu aeg ei näe. Eriline oli see sellepärast, et nägin jälle oma ristivanemaid ja teisi sugulasi, kellega sai koos jõule veeta. Meelde on see tõesti jäänud seepärast, et need jõulud möödusid kodust eemal ja Eestist väljaspool.

Autor: Infojuht Henrika Trave

Minu meeldejäävaim jõulumälestus on pigem traditsioon, mida aastast aastasse jätkuvalt teen. Algas see kõik lapsepõlvest. Minu emale on alati küpsetada meeldinud ja juba väiksest peale on meie peres piparkoogitainast ise tehtud. Ja ei, mitte lihtsalt kilo või kahe kaup, vaid suur pesukaunitäis ikka korraga. Väikseks oli meie ülesanne tainast sõtkuda, seega pesukauss asetati madalale taburetile sooja pliidi ette ning meie töö sai alata. Kellele ei meeldiks lapsena justkui suure kausitäie plastiliiniga mäkerdada? Peale seda, kui tainas oli valmis, algas piparkoogitöökoja aeg. Küpsetasime neid alati terve õhtu läbi ning peale mõnede värskelt ahjust tulnud piparkookide pöske pistmist pidi need kõik ka ära kaunistama. Minu emal on nende pikkade aastate jooksul kujunenud oma kaunistamisviis, mida terve oma eluaja kõrvalt olen vaadanud. Nüüdseks olen elanud piisavalt vanaks, et ka minul on oma ema tehnika käpas. Nii on juba üle 30 aasta olnud meie kodus piparkoogitöökoja, mis tähendab, et jõulude ajal on kõikvõimalikud vabad pinnad kaetud kaunistatud piparkookidega. Nüüd enam mitte ainult minu lapsepõlvkodus, vaid ka minu enda kodus.

FOTO: HENRIKA TRAVE

FOTO: ERAKOGU

Jõulunaljad

VALIS VÄLJA: ELISE VAIKSOO

Lõbusad ja humoorikad jõuluteemalised anekdootid kõigile lugemiseks.

Jõuluvana pikaaegne mure

Jõuluvana kurdab päkapikule:

„Mul on tunne, et mu mälu läheb aastatega aina halvemaks...“

Päkapikk küsib ehmunult:

„Kuidas nii? Kas sa unustad jõulude ajal mõnele lapsele kinke viia?“

Jõuluvana vastab naerdes:

„Ei-ei, iga aasta algab ja lõpeb täpselt samamoodi!“

Rudolfi tunded

Rudolf tuleb Jõuluvana juurde kurva näoga ja ütleb:

„Mul on tunne, et olen nähtamatu.“

Jõuluvana ohkab ja vaatab Rudolfile otsa:

„Seda ma kartsiingi... jälle on see punane nina kadunud.“

Kink kogu perele

Isa ütleb pojale:

„Sel aastal saad jõulukungiks midagi, mis tegelikult kuulub kogu perele.“

Poeg rõõmustab ja küsib silmad särades:

„Kas see on koer?“

Isa vastab talle lõle patsutades:

„Ei... elektriarve.“

Laste loogika ja mured

Laps uurib emalt, kes küpsetab:

„Miks me jätame Jõuluvanale piima ja küpsiseid?“

Ema vastab naeratades:

„Et tal oleks jõudu kingitusi tuua.“

Laps mõtleb hetke ja küsib murelikult:

„Kas me peaks päkapikkudele ka midagi jätma? Nemad on ju veel väiksemad!“

Lügejamäng

KOOSTAS: HANNA-LIIS HENN

Sõnamängu ülesanne on lahti harutada anagrammid, mille iga lahendussõna on seotud jõulude või talvise ajaga. Pane tähele ka märgitud tähti, sest need on vihjeks erilise lahenduse kokupanemisel. Lahenduseks on sel korral üks käskivas kõneviisis lause. Vastuseid ootame 11. jaanuariks meie meile lygemik@gmail.com.

1. DJUÕUL - _ _ _ _ _	6. MMLUEMEM - _ _ _ _ _	11. LKEK - _ _ _ _ _
2. SKUKU - _ _ _ _ _	7. ÜKÜLANU - _ _ _ _ _	12. LAULJUÕLU - _ _ _ _ _
3. GINTKSU - _ _ _ _ _	8. IUML - _ _ _ _ _	13. AVANUÕJUL - _ _ _ _ _
4. VTENDA - _ _ _ _ _	9. LVAT - _ _ _ _ _	14. KIKKAPÄP - _ _ _ _ _
5. POPIKAPROK - _ _ _ _ _	10. PLELUMAL - _ _ _ _ _	15. VORRIVEST - _ _ _ _ _

Horoskoop

KOOSTAS: MARTA RAUDSEPP

NB! Uskumine omal vastutusel!

Jäär (21. märts – 20. aprill)

Püstitad uueks aastaks eesmärgi, mille olemasolu unustad jaanuari lõpuks ära. Talvemasendusest saad võitu vaheaja saabudes, kuid kooli tülles leiad end taas puudumisi põhjendamas. Sinu matemaatika hinne paraneb siis, kui kodutöid lõpuks tegema hakkad.

Sõnn (21. aprill – 20. mai)

Peaksid proovima võõrkeeletunnis vähem pinginaabrilt maha kirjutada. Tähed soosivad sulle rohkem raha, mida puhvetis esimese vahetunni ajal kulutada. Arvestada tuleks kaasõpilastega, kellel sind mandariini söömas nähes samuti köht tühaks läheb.

Kaksikud (21. mai – 21. juuni)

Mõtted liialt asjadele, mis sind isegi ei puuduta. Väldi A-korpuses telefoni kões hoidmist, kuna see võib osutada sulle saatustlikuks. Oled jaanuari saabudes usin uusaasta eesmärgi täitma ning saad teatud töö vilju juba veebruaris näha.

Vähk (22. juuni – 22. juuli)

Motivatsioonituhin töö ära teha jõuab sinuni perioodi lõpus. Märkad väikeseid asju enda ümber, mis sind tööle meelitavad. Kohenädalane vaheaeg osutub sulle lühikeseks, kuid sellest olenemata jõuad kõik tehtud.

Lövi (23. juuli – 22. august)

Aasta algus on sinu jaoks keeruline, kuna tööasjad on ebaselged. Vältimaks arusaamatusi, pead tegema rohkem järeleandmisi. Oled enesekindlasi asjades, mis sul pooleli on, ning ei kiirusta uusi projekte kuhjama.

Neitsi (23. august – 22. september)

Ole ettevaatlik ning tähelepanelik vigade vältimiseks! Leia rahu oma hinges isegi siis, kui tualetti vahetunni järelkorra tõttu ei jõudnud. Uuel aastal ette võetud riskid lõppevad edukalt ning ilma suurema kärata.

Kaalud (23. september – 23. oktoober)

Oled hea keerutaja asjades, mida sa tegelikult ei tea. Otsustad raha kõrvale panna ning sammud puhveti asemel poodi. Uus aasta toob sulle kaheksa tundeid, kuid saad kõik vajaliku tehtud.

Skorpion (24. oktoober – 22. november)

Otsustad eemaldada kõik ebameeldiva ja segava, mis annab hea aluse uuteks toimetusteks. Kui uinakute tegemine oleks spordiala, oleksid sa selles olümpiavõitja. Hommikune äratuskell on su suurim vaenlane, mis vaikib vaid nädalavahetustel.

Ambur (23. november – 21. detsember)

Oled aus ja otsekohene asjades, mis sulle vastukarva käivad. Hinnangute jagamine on küll oluline, kuid peaksid seda tegema viisakamas toonis. Jaanuari saabudes oled usin tegemata tööd ära tegema ning leiad enda ümber uusi huvitavaid väljakutseid.

Kaljukits (22. detsember – 20. jaanuar)

Detsember on hea kuu vabanemaks halbade harjumustest. Tegemata tööd peaksid ära tegema kiiremas korras, kuna muidu unustad nende olemasolu. Jaanuaris kerkivad esile uued plaanid, aga need ei leia kahjuks kaastulijaid.

Veevalaja (21. jaanuar – 18. veebruar)

Kannatlikkus on sinu tugevamaid külgi sööklajärjekorras oodates. Teed oma tööd täpselt ning leiad uusi lahendusi. Söömine on ainsuke tegevus, mis toidab, ning jõululauaski ei lase sa heal sõõgil raisku minna.

Kalad (19. veebruar – 20. märts)

Su hea kõhutunne on sulle selgelnägija eest, mis mõistab, kas sööklasse tasub minna. Paned töö esiplaanile, mis soodustab heade suhete tekkimist ning rohkem vaba aega. Oled see, kellel on alati igaks erisündmuseks riie varrukast võtta.

Lügejamäng 2

KOOSTAS: BIRGIT PUNKAR

Detsembrikuu lugejamängus on terve ajaleht täis osavalt peidetud piparkooke! Mõni piilub nurga tagant, mõni peidab end piltide ja tekstide vahel. Sinu ülesanne on leida üles kõik piparkoogid, kes lehe sisse ära eksinud on.

Lugejamängus osalemiseks saada leitud piparkookide arv aadressile lygemik@gmail.com. Vastuseid ootame 11. jaanuarini ja osalejate vahel loosime välja auhinna.

LÜGEMIKU TOIMETUS KUTSUB SIND ROHETAJAHIL!

OLE ROHESÖBER!

TOO OMA KÜÜNLAÜMBRISED, FOOLIMKAANED JA VÄIKE VANAELEKTROONIKA KOKKUKOGUMISELE, ET NEED HILJEM SAATA ÜMBERTÖÖTLEMISELE!

Kogutud esemed saad tuua juhtimiskeskusesse sekretärile või klassi A201.

KOGUMINE KESTAB 31. MÄRTSINI 2026.

Armas lugeja!

Kui sul on ideid, millest kirjutada, või tahad ise mõne artikli kirjutada, võta meiega julgelt ühendust! Oodatud on ka kõik fotod, luuletused, jutud ja joonistused.

Kirjuta meile e-postiaadressile lygemik@gmail.com, saada toimetuse liikmetele või juhendajale sõnum Stuudiumis või tule lihtsalt vestlema! Järgmine Lügemik rõõmustab teid veebruaris ning kaastöid sellesse lehte ootame 1. veebruariks.

Lügemiku toimetuse

Peatoimetaja: Marta Raudsepp
 Reporterid: Katriin Eismel, Hanna-Liis Henn, Hanna Hänilane, Mia Maria Koplimägi, Krisete Pärna, Marta Raudsepp, Laura Rebane, Keir Rehme-Rähni, Kirs Tiits, Maria-Sandra Täär, Elise Vaiksoo
 Fotograaf: Birgit Punkar
 Kaastööde autorid: Koit Visnapuu, Annar Konda, Karin Kõnsa, Carola Mandel
 Küljendaja: Birgit Punkar
 Juhendaja: Triin Nagel